

ling med Amtsraadet. Det er ikke dermed min Mening, at Amtsraadets Samtykke nødvendig skal udfordres, hvor rimeligt det end kunde synes; men jeg troer dog, at Amtsraadet, naar det fik Lov til at udtale sig, og naar det skulde høres, da med Grunde og Forestillinger kunde udøve nogen Indflydelse paa dem, i hvis Hænder det var lagt at vælge, hvor Gruset skulde tages. Med en saadan Tilspøining vil jeg kunne tilfredsstille mig, idet jeg gaaer ud fra, at Amtsraadet vilde have med fornuftige Folk at gjøre, der ikke a priori vilde være utilbøielige til at gaae ind paa fornuftige Forestillinger og Grunde, og derved haaber jeg, at den Skade og de Misbrug dog stundom vilde kunne forebygges, som jeg ellers frygter, let vilde komme til at finde Sted i enkelte Tilfælde. En saadan Tilspøining til Loven, troer jeg, kunde gjøres uden store Forandringer i Redactionen. Jeg skal ikke videre udtale mig, idet jeg dog forbeholder mig Ret til til anden Behandling af denne Sag at stille Endringsforslag i den af mig antydede Røtning.

Solstein: Det ærede Medlem for Ribe Amts 3die Valgkreds (Riishnel), som nu havde Ordet, har for en Deel udtalt, hvad jeg kunde have at sige i Anledning af det foreliggende Lovforslag, og jeg vil altsaa kunne fatte mig temmelig kort. Jeg nævner de samme Betænkkeligheder som han, men jeg maa tilstaae, at jeg i det, som jeg anseer for nødvendigt, naar dette Lovforslag i det Hele skal føres igjennem, gaaer et Skridt videre end han, idet jeg vilde ønske, at de Bestemmelser, der skulde føies til Loven, gik noget videre, end han antydede. At der ikke overalt i Landet er en Overflødig-
hed af det fornødne Veimateriale, vide vi, fordi vi have været nødt til igjennem Lovgivningsmagten at bestemme, at det ene Sogn er berettiget til at tage Gruus i det andet, saasnart Overenskomst derom kan opnaaes. Vi have desuden Erfaring for, at der stundom er opstaaet Stridigheder og Uenigheder med Hensyn til Tilveiebringelsen af Gruusgrave og det fornødne Materiale til Veivæsenet imellem de større Communer, de mindre Communer og den nu ophævede Landveiebestyrelse, og det

forekommer mig derfor ikke heldigt, at man, naar man, som det blev anført, har sørt Landeveienes Vedligeholdelse over paa Amtsgommunerne, vil træffe en ny Bestemmelse, der sørger de Vanskeligheder, som allerede nu kunne opstaae paa de Steder, hvor der er Mangel paa Gruus. Anstøffelsen heraf er ganske vist paa mange Steder en Sag, der ikke har stor Betydning, hvor man har rigeligt deraf og lette Forer, men i de Sogne og Egne, hvor der er Mangel paa Steen og Gruus, er det ingen ligegyldig Sag, hverken for Sogneraadene eller for Amtsgommunerne, om det Materiale, som haves, betages dem paa en saadan Maade, at der er Sandsynlighed for, at de vilde komme til at savne det for bestandigt. Naar her var Tale om Tilveiebringelsen af Jord til Fjeld, stillede Sagen sig ganske anderledes; thi Jord kan erstattes eller betales, men Veimateriale kan ikke staves tilveie, naar det engang er taget bort. Den Vanskelighed, som nu fremkommer for Jernbanen med Hensyn til Tilveiebringelsen af det fornødne Materiale af den nævnte Art, kan aldeles ikke sammenlignes med den Besvær, man vilde foranledige paa de Sogne- og for Amtsgommunerne, naar man bortførte det fornødne Veimateriale fra den hele Egn. Det er nemlig klart, at hvor der er Overflødig-
hed paa Veimateriale, behøver Jernbanen ikke en saadan Lov, fordi den paa de Steder paa en let Maade kan komme i Besiddelse af Materialet, men hvor der er Mangel, og hvor altsaa de paagældende Communer ogsaa have Trang derfor, er det, Vanskeligheden kommer frem. Derfor er det, at den hele Lov er given, og det er det, som i mine Tanker gjør det betænkeligt at gaae ind paa Forslaget i den Form, hvori det foreligger. Det er dog klart, at det for Jernbanen, som kan føre sit Gruus milelangt, 2, 4, 6, 8 til 10 Mile ad hele Jernbanens Længde, naar den blot har Afgang til det Sted, hvor det findes, og naar den har Expropriationsret til at lægge Skinner ud til det Sted, som den kan erhverve til Benyttelse af slige Materialer, er ulige lettere at staffe dette tilveie, end det er for Sognene, thi for disse bliver det en fuldstændig Umulighed at tilveiebringe det, naar det først